

Garantier for, at denne Betingelse kan opfyldes; jeg mener ikke nominelt men reelt — og det tror jeg ikke, den kan for Tiden. Derfor tror jeg, at man i det praktiske Liv bør blive staaende ved det, som jeg er enig med Udvalget om paa et andet Punkt, nemlig under iøvrigt lige Forhold at give Fortrinnet der, hvor der er Stamtable. Jeg gjentager, at det ikke er uden Fare at sige, at der skal være Stamtavler ved ethvert Handyr. Jeg tror ikke, at denne Betingelse i Realiteten kan ventes opfyldt, saa at det altid kan siges, at der virkelig foreligger en Stamtable, der er værd at byde, og naar der ikke gjør det, saa har det ikke stor Værdi. — Til det ærede Medlem, som sidst talte, skal jeg tillade mig at bemærke, at naar det ærede Medlem kun ønsker taget principielt under Overveelse, om man vil lade Landboforeningerne have Afgang til at faae Indflydelse paa Valget, saa kan det ærede Medlem nøies med det, som jeg har tilladt mig at foreslaa i Regjeringsforslaget. Deri faae de jo ogsaa Afgang; hele Forstjellen er den, at jeg mener, at Amtsrædet skal vælge mellem de Paagældende, medens det ærede Medlem mener, at det skal ske ved Lodtrækning, hvilket iøvrigt blev erkjendt dog maaske var en mindre heldig Afgjørelse. Nu siger det ærede Medlem, at Amtsrædet kan vælge Folk, som ikke forstaar sig paa Dyr, og det har maaske gjort det, men den Bebreidelse kan ikke rettes mod mit Forslag; thi jeg har netop foreslaaet, at Landboforeningerne skulde præsentere Kandidaterne, og Amtsrædet vælge imellem dem, og en særlig Forstand paa Dyr behøver man jo ikke at have for at træffe Valg imellem dem, som skulle bedømme Dyrene. I hvert Fald skulle jo alle Kandidaterne foreslaas af Landboforeningerne, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlem med nogen Vægt kan forlange, at det Vædringsforslag, han har stillet, skal vedtages. Det forekommer mig, at det, jeg gjør, er klogere, men da Principet jo ligger i Regjeringsforslaget, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem, om han ikke til 3die Behandling kunde finde en Formulering af Tanken, der var mere acceptabel, og indtil da vil jeg tilraade at blive staaende ved Regjeringsforslaget og ikke gaa ind paa det ærede Medlems Forslag. — Det ærede Medlem forklarer nu sit Forslag under Nr. 23 saaledes, at han vil kun lægge et moralisk Tryk paa de vedkommende Ciere af Dyr. Det behøver det ærede Medlem ikke at besørge; thi det har jeg allerede besørget. Der staa jo nemlig i Regjeringsforslaget, at den, der modtager Præmie, skal være forpligtet til at holde det præmierede Handyr til Aul i

Landet en vis Tid, og den fornuftige Mening hermed er jo den, at det skal staa til almindelig Benyttelse. Hvad Nytte det i Praxis skal gjøre, at man tilføier en Bestemmelse om, at Handyrne skulle være til Nytte for Andre, naar det ærede Medlem ikke mener, at det skal bethyde videre, end at Vedkommende kan sige Nei alligevel, indser jeg ikke; og jeg synes, at det vilde være en lidet klædelig Bestemmelse at indføre i Lovforslaget, derfor tror jeg at naar det kun gjælder om at bestemme, at Dyret skal være der og — fornuftigvis kan det ikke være Andet — skal benyttes til Aul i Omegnen, saa er dette alligevel fyldestgjørende bestemt i Lovforslaget.

Ordføreren (Brcinholt): Gigeoverfor de Bemærkninger, der af den ærede Minister blev gjort til § 9, skal jeg, da Paragrafen ikke foreligger nu, blot indskrænke mig til at sige, at Udvalget skal tage dem til Efterretning, idet jeg tilføier, at jeg finder disse Bemærkninger høist infruitive og vel værd at lægge Mærke til. Jeg kan derefter udtale min Glæde over at høre, at den ærede Minister ikke reiser nogen Modstand mod de af Udvalget stillede Vædringsforslag med Undtagelse af det under Nr. 19. Enkelte af de andre Vædringsforslag reiste han ikke alene ingen Modstand imod, men kunde endog slutte sig til. Alle disse Forslag anser jeg det derfor for ikke nødvendigt at omtale nu. Hvad Forslaget under Nr. 19 angaar, hvormod der er reist ikke saa faa Indvendinger, da har den ærede Formand for Udvalget (Ahlefeldt-Laurvig) saa udsørlig og saa overbevisende taget til Gjenmæle i denne Sag, at jeg ikke skal forlænge Diskussionen ved yderligere at komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal kun i saa Henseende tilføie, at jeg tror allerede i mit indledende Foredrag at have gjort opmærksom paa det Samme som den ærede Minister, nemlig at den eneste Forstjæl mellem dette Vædringsforslag og det vedtagne Vædringsforslag under Nr. 8 var den, at det ene Sted var Bestemmelsen kun fakultativ, medens den det andet Sted var obligatorisk eller — som Ministeren sagde — peremptorisk; det har ganske vist vakt Betæneligheder; men man havde troet, at disse kunde formindskes, naar der ikke var stillet bestemte Fordringer til, hvor fyldige disse Stamtavler skulde være. — Det kunde heller ikke Andet end glæde mig at høre den ærede Ministers Udtalelser om det af mig alene stillede Vædringsforslag med Hensyn til Valgmaaden af Dyrskuekommissionerne, idet han udtalte, at nogen Mod-